

Posudek diplomové práce

studentky Denisy Havlíkové na téma Ústavní stížnost jako prostředek ochrany základních lidských práv

Předložená diplomová práce se nekoncentruje pouze na ústavní stížnost dle čl. 87/1 d) Ústavy, ale zasazuje problematiku ústavních stížností do širšího kontextu základních lidských práv a jejich ochrany.

Po formální stránce práce naplňuje požadavky na tento typ práce kladené, když zaujímá 75 stran vlastního textu, dále Resumé a Seznam použitých pramenů. Autorka vycházela z přiměřené škály odborných zdrojů různého charakteru, mezi nimiž jsou monografie, odborné články, judikatura především Ústavního soudu ČR, právní předpisy i internetové zdroje. Na používané prameny je v průběhu práce řádně odkazováno, zastoupeny jsou přímé i nepřímé citace.

Po stránce koncepční a obsahové je práce rozdělena kromě úvodu a Závěru do 6 obsahových kapitol, které jsou dále systematicky strukturovány. Autorka pojala téma v širším úhlu pohledu, když úvodní kapitoly věnuje historii základních lidských práv a jejich různé klasifikaci. Dále se zabývá různými právními prostředky ochrany základních lidských práv a možná až nad rámec tématu podrobněji i Veřejným ochráncem práv. Naopak mezinárodní smlouvy o lidských právech jakožto jedno z referenčních hledisek kontroly ústavnosti v rámci rozhodování o ústavních stížnostech a procesně navazující nadnárodní ochranu základních lidských práv, poskytovanou zejména rozhodovací činností Evropského soudu pro lidská práva, zmiňuje pouze okrajově. Proto jsou tímto směrem koncipovány otázky k diskuzi u obhajoby práce.

Třetí kapitola je obecně zaměřena na Ústavní soud a jeho charakteristiku a institucionální vymezení. K vlastnímu tématu ústavní stížnosti se tak autorka dostává až v kapitole čtvrté (s. 36) práce. Největší pozornost je věnována ústavní stížnosti fyzických a právnických osob podle ustanovení čl. 87 odst. 1 písm. d) Ústavy, ale autorka neopomíjí ani tzv. „komunální“ ústavní stížnost a ústavní stížnost politické strany, přičemž komparativním způsobem vymezuje základní odlišnosti těchto typů od obecné ústavní stížnosti.

Pátá kapitola detailně analyzuje řízení o ústavní stížnosti fyzické a právnické osoby, zejména se zabývá podmínkami podání ústavní stížnosti se zvláštním zaměřením na problematiku dovolání, přičemž reflektuje aktuální právní úpravu. Pozornost dále věnuje i účastníkům řízení a různým způsobům rozhodnutí Ústavního soudu.

